

LEBRIS

We know
books

Silvie Manole

RECURS LA IUBIRE

VISUL DESTIN

LETRAS

Promovăm autorii români

PRIN SCRISUL MEU	13
POVESTEA INIMII.....	14
MAMA.....	15
SĂ MĂ IERȚI.....	16
AȘ FI VRUT... ..	17
NU VREAU SĂ PLEC	18
ZIDURI.....	19
CEASUL	20
ACTORUL.....	22
NIMIC ÎNTÂMPLĂTOR	23
ZILELE-S FĂCUTE DIN MICI NIMICURI... ..	25
OGLINZI... ..	27
IUBIREA; A VIETȚII CHEIE	29
UNDE PLECI?.....	31
VOM FI.....	33
AM OBOSIT.....	35
INIMA MAMEI.....	36
TRĂIEȘTE CLIPA.....	37
CÂND VINE TOAMNA	38
TE LAS CU BINE	40
CRIZANTEME ÎN NOIEMBRIE	42

CASA COPILĂRIEI.....	43
DACĂ.....	45
SĂ NU-MI TAI, DOAMNE, ARIPILE	46
CE AR FI?.....	47
CU UN CREION	48
AVEM VISE	49
VISÂND DE DOR.....	51
DOR.....	52
DESTIN	53
LACRIMI, LINIȘTE ȘI... DOR	55
AMINTIRI	57
IUBIREA E CREAȚIE	59
VISUL.....	60
DECLARAȚIE DE TOAMNĂ.....	61
ALT DRUM	62
BASARABIA	64
LA ANIVERSARE	65
AM TRIMIS PLÂNSUL ÎN PLOI.....	66
COPILA STEA „BRÂNDUȘEI”	68
VREMEA E... ..	69
ÎN SEARA ASTA	70
AI OBOSIT... ȘTIU	71
PSALMUL 87	73
IUBIREA MEA, NU ARE LEGE.....	75
E NEVOIE DE CURAJ	77

IZVORUL DIN SUFLET	79
VIAȚA LA 50+	81
FĂRĂ ÎNTREBĂRI.....	83
GÂNDURI DIN TRECUT.....	85
PSALMUL 50	86
DOR DE DUCĂ.....	88
NE PLÂNGEM MEREU	90
CÂND TE SIMȚI SINGU	91
LINIȘTEA NOPTII.....	92
IUBIREA NU-I DE VÂNZARE.....	94
SĂ NU MĂ LAȘI	96
POEM DE IUBIRE	97
ARIPI FRÂNTE.....	98
SUNT	99
TIMPUL.....	100
MÂINILE MELE.....	101
ÎN PALMELE TALE.....	103
VINO LA MINE	104
CE BINE-AR FI.....	106
COPACUL	107
CLEPSIDRA.....	108
PORTUL MEU.....	109
DIN CIOBURI.....	111
ȘI EU AM ALES.....	113
PUTEREA IUBIRII	114

REMEMBER TIMIȘOARA 1989	115
OGLINDA	116
ȘI PORT ÎN SUFLET	118
SĂ CRED, AȘ VREA	119
CE ESTE POEZIA?	120
EU NU REGRET NIMIC	122
UNDE ERAI?	123
ORIZONTUL	125
M-AM ELIBERAT	126
NIMIC NU S-A ÎNTÂMPLAT	127
CÂNTECUL DE LEBĂDĂ	128
EU SUNT AICI	130
AM ÎNVĂȚAT	131
EU CAUT	132
DACĂ PIERZI ECHILIBRUL	133
INIMĂ DE LUT	134
SĂ NU-ȚI FACI	135
COPILĂRIE, TE-AM TRĂDAT!	136
IUBIREA ȘI MENIREA	138
AMÂNDOI	139
DIN IUBIRE	140
SĂ FIU	141
PAIȚA	143
BUCURAȚI-VĂ	145
FEREAȘTRA	146

SENSURI DE NEÎNȚELES	147
DRUMUL GOLGOTEI	148
LUMINA ÎNVIERII	150
SE STINGE LUMINA	152
AMURG	154
AU ÎNFLORIT CASTANII	156
EU, STEA CĂZĂTOARE	158
PIATRA VÂNTULUI	159
SUFLET DE COPIL	160
DE 10 ANI TOAMNĂ	162
FĂRĂ ARMURĂ	164
SPOVEDANIE	166
SUNT RECUNOSCĂTOARE	168
A FOST UN PRIVILEGIU SĂ ÎMBĂTRÂNESC	170
O, DOAMNE NU LĂSA	173
ÎMI CER IERTARE	175
SUNT IAR CAPTIVĂ	177
CÂND FLUTURII AU ZBURAT	179
VOI REVENI	181
NOI N-AM DANSAT DECÂT O VARĂ	182
E VORBA DE SPERANȚĂ	184
VISELE MELE	186
RECURS LA IUBIRE	188
POETE	190
SCRISOARE CĂTRE MOȘ CRĂCIUN	192

FRUNZELE TOAMNEI.....	194
SUNT CINE SUNT	196
DACĂ AȘ FI UN ANOTIMP	197
MAI ȘTERGE PRAFUL	198
DE DOR.....	200
A MAI TRECUT UN AN	202
GÎNDURI BUNE.....	204
VULTURUL	205
VIITORUL E MAI ÎNTÂI UN GÎND	207
CUM SĂ TE UIT?	209
MI-E DOR	210
CALEA LACTEE	212
NU NE PUTEȚI LUA	213
SĂRUTĂ PLOAIA.....	215
CHEIA	216
RUGĂCIUNEA, UN EXERCİȚIU DE IUBIRE	217
DE CE AICI, DE CE ACUM?	218
RECVIEM	220
MAI LASĂ-MI TOAMNĂ.....	222
TIMPUL IMPLACABIL	224
ÎNVĂȚĂM MEREU.....	226
OARE ȘI FLUTURILOR LE ESTE DOR?	228
CHIAZ DE-AȘ FI NEMURITOR	230
ȚINE-MĂ DOAMNE	232
TE-AM PLĂSMUIT	234

LIBRIS | We know books

ARIPILE	236
M-AI ÎNTOMNAT, DOAMNĂ	238
VIAȚA? - O CIUDATĂ COMEDIE	240
ASCULT TĂCEREA	242
DIN AMINTIRI	244
RĂTĂCIRI DE TOAMNĂ	246
MOMENT DE SINGURĂTATE	248

Aș vrea, prin scrisul meu,
Să înmulțesc talantul dat de Dumnezeu,
Să mângâi suflete, s-aduc bucurii,
Mulțumind pentru viață, zi de zi.

Cuvintele-n vers să potrivesc mereu.
Primind arvuna de la Dumnezeu
S-o cheltui cu chibzuință, nimic să cer în schimb.
Puterea iubirii e: de-a dăruii libertatea ca un nimb.

Să pot păstra lumina-n ochii celui ce-l iubesc.
Misterul din privire-i, în cunoaștere să-l convertesc.
Să pot da tot, fără teama că a pierde, aș putea.
Să uit apoi de mine, așa-nțeleg iubirea.

Prin scrisul meu să-nvăț a dăruii;
Libertate-n iubire, puterea de-a dăinui!

POVESTEA INIMII

Am dăruit bucăți din inima mea
Unor oameni care n-au lăsat nimic în schimb.
Am rupt bucăți din ea și apoi am lipit-o strâmb.
Răni au rămas, ce nu se mai închid, așa
Că sângerează inima mea.
Un colț aici, acolo o cicatrice adâncă ce durea,
Dincolo o rană, ce nu se mai vindeca.
Inima-mi multă dragoste împărtășea,
Iubire multă și negreșit,
Fiecare cicatrice e un om pe care l-a iubit.
Cine știe, într-o zi se vor întoarce la mine
Să umple golurile lăsate-n inima mea
Cu bucăți din inima lor. Cu mâini tremurânde
Le-o voi accepta, căci:
Pe calea vieții să mergi cu inima întreagă
Se cheamă că n-ai iubit, că viața nu ți-a fost dragă.

N-am înțeles că vine-o zi
Când totul a fost și nu va mai fi.
Acum, chiar dacă timpul înapoi aș da,
O, de-aș putea, e prea târziu.
Aș vrea să-i mai spun
Că-i mai săracă lumea fără ea.
Azi lacrima în pumn adun.
Ai fost mereu aproape, a ta rugă, al tău gând
M-au însoțit, chiar dacă n-am știut, mereu
Lângă mine ai fost, când mi-a fost greu.
Târziu e azi, dar îți mulțumesc
Pentru că mi-ai dat viață, ți s-a părut firesc.
Și sfaturi, chiar dacă uneori nu le-am înțeles, au fost
Toate cu un rost.
Suntem cu toții trecători, azi tu...
Iar mâine... noi, fi-vom am fost.

SĂ MĂ IERȚI

Să mă ierți, iubite, dacă
Poemul ce ți-am scris nu-i la locul lui,
Că scris-a fost, pe-o aripă a vântului.
Și să mă ierți, chiar de n-o să-ți placă,
Dacă valul mării am învolburat
Cu lacrima-mi.
Să mă ierți, dacă-n astă-noapte
N-am să mă arunc în valuri.
Mă ține neputința departe de maluri.
Să mă ierți că doar în șoaptă spune-ți-voi iubirea,
Că n-am să pot s-o cânt.

Aș fi vrut să aud de la tine:

“-Sunt aici, va fi bine!

Dă drumul oceanului să plece.

Ai încredere-n mine. ..., va trece.”

Aș fi vrut.... Cu ce drept?

O secundă să fii mai aproape, să nu mai aștept.

Vocea să-ți aud, sau măcar șoapte,

Dar în jurul meu e noapte.

Nu știu ce vreau și dacă știu, nu pot,

Ba vreau să plec, ba vreau să stau, tot mă socot.

C-aș vrea mâinile să-ți întinzi,

Tot universu-mi în palme să-l cuprinzi.

Dar timpul nu stă în loc ...

Aș aduna toate visele neîmplinite, le-aș da foc,

Privindu-le cum ard, topindu-se de tot,

Aș spune atât: Tu inimă, ajunge, eu nu te mai suport!

Focul nu mai arde, s-a făcut frig.

Mai pun, inutil, un lemn pe foc și strig:

Dați muzica mai tare să ascult

Plânsul viorii... Orchestra a tăcut de mult.

Trag cortina, reprezentația s-a sfârșit.

Iar eu, plângând în taină, am adormit!